

SIEBERT, HORST-DIETER (63): *Morge oder Ovend* (3:38 min)

Wie ich et zweite Mol en England wor met sibbzehn Johr, met sibbzehn Johr wor ich vier Woche en England un hatt bei dä Lück gewonnt, wo ich en däm Johr dovör organisiert gewonnt han. Dat heiß alsu, ich wor alsu en England en der Schull, richtig en der Schull drei Woche, han bei dä Lück gewonnt, üvver der Jugendfahtedeens un han dat Johr drop, nämlich die vier Woche, wo ich gään vun spreche mööch, dann bei dä Lück privat verbraht un han dat och privat met denne vereinbart. Ming Eldere woren, wie ich zuröckkom, dat wor ne Sonntag, nit doheim. Un da han ich bei minger Oma geschlofe. Ich wor sibbzehn Johr un mer hatte dann vereinbart, dat se mich avhöllt am Bahnhof. Ich kom alsu mem Zog aan. Un do ben ich alsu aangekumme, ming Oma hät mich un minge Opa, die han mich avgehollt, han mich mem Auto noh Hus gefahre. För ming Oma han ich immer "Mutter" gesaht, un ming Mutter säht immer "Mer gonn bei de Mutter" för mich. Ich ben opgewahße für sei "Mutter" zo sage un för die andere Oma "Oma". Un dann sin mir dann alsu bei de Mutter gefahre un da säht de Mutter för mich, säht se: "Häs de Hunger?"

"Enöö", han ich gesaht. Bes do su möd, do muss jetz jet schlofe bestemp, ne. Ich wor jo zwanzig Stund am Stöck ungerwähß met Zog vun Süderland bes London bes Kölle un mem Scheff un alles, zwanzig Stund am Stöck. Un da han ich gesaht: "Nä, ich ben nit möd, ich ben nit möd". Un da han se mich noh Hus gebraht. Un da ben ich engeschlofe. Un ming ander Oma, die bei uns em Huus wonne dät, wor derheim em Huus. So! Ich han mich alsu hingelaht, han gesaht: "Ich ben gar nit möd", un ben dann trotzdem irgendwann koot donoh vör Erschöpfung engeschlofe, woodt wach, wor dunkel. Da han ich gedaach: "Öm Gottes Welle!" Mondags moot ich widder arbeide. Un da han ich gedaach: "Mensch, et es noch dunkel", ich wor alsu fess dovun üvverzeug, et es Montag Morge, luur op de Uhr, un ich kumme zo spääd. Dat hät et bei mir em Levve nit gegowve, irgendwohin zo spääd, gov et eigentlich nit, weder en der Schull noch söns wie. Ich sprung usem Bedd un wor en däm Moment total üvverzeug, et es Montag Morge, do häs verschlofen un do muss wahnsennig schnell noh der Arbeit. Un da es ming Oma gekumme, die mich immer wecke dät, hoot dat dann, dat ich opstundt un schnell schnell, un schnell gewäsche un fix un fäädig un weg un av un Täsch un Tschüss. Un da hät die noch gesaht: "Bes do dann verröck? Bes do dann ...", kom gar nit zo Wood. Su, un dann han ich mich en der Bus gesetzt, eets e Stöck mem Bus un dann met der Stroßebahn, ben en de Stadt gefahre. Dat wor am Rudolfplatz en der Richard-Wagner Stroß, wo ich do gearbeidt han, wor noch en der Lihr un han gedaach: "Mensch, wat es dat für ne Betrieb op eimol en der Stroßebahn?" Weil ich ävver deef ennerlich su fess dovun üvverzeug wor, et wor Montag Morge, et wor ävver tatsächlich natörllich Sonntag Ovend. Normal kann ich dat gar nit verzälle, weil se all dann denke, dä hät se ni' mih all op der Reih. Da han ich gedaach, nä, jetz fährt de wirklich bes hin, es jo egal, häs jo nix zo versüüme, un dann kom et mir natörllich dann doch. Un esu vill Betrieb un de Lück op der Stroß. Montag morgens wor jet ganz anderes. Die woren alsu all es Ausgekleidung, un ich han erusgeluurt, un da han ich gedaach - un ben ävver noch wirklich us der Stroßebahn usgestiege un noch - sage mer ens, dat woren hundertfuffzig Meter oder hundert Meter, de Richard-Wagner-Stroß erop, ben noch bes noh der Firma un da han ich mich ävver deef deef dovun üvverzeug, ja, et es alsu wahrscheinlich wirklich tatsächlich Sonntag Ovend. So! Un ben dann en Ruh widder noh Hus gefahre.

Siebert, Horst-Dieter (63): *Morge oder Ovend*

ʔalz_ɪf t͡sʊm t͡svaɪtən mo:l_en 'ʔɛŋlant voː met 'sɪpt͡se:n jɔɔ voː_ɪf fiɔ voχ_en 'ʔɛŋlant ʔʊn
hat bɛ dɛnɛ lyk jɛvont vo ʔɪf ʔɛn dɛm jɔɔ dɔ'fyɔ ʔɔɔgani'ziɔt jɛvont han dat hɛɪs ʔalzʊ
ʔɪf vɔɔ ʔazʊ_en 'ʔɛŋlant ʔɛn dɛ ʃol vɪfɪtɪz_ɪn dɛ ʃol dɛɪ voχɛ han bɛɪ dɛ lyk jɛvont ʔyve
dɛ ju:vɛnt'fa:tɔ:di:nst ʔʊn ʔɛ han dat jɔɔ dɔp 'nɛ:mlɪf ti fiɔ voχɛ vo ʔɪf:ɛ:n fɔn ʃpɛɪfɛ
mɔ:ɪf dan bɛ dɛnɛ lyk pɛɪ'va:t fɛbɛa:t ʔʊn han ʔɛvɛ ʔo pɛɪ'va:t met dɛnɛ fɛ'ʔaɪnbat:ɪn
ʔɛldɔkɛ vo:vɛn ʔalz_ɪf t͡so'vɔk:ɔ:m ʔɛt vɔɔ nɛ 'sʊnda:x nɪt dɛ'hɛɪm ʔʊn_a han_ɪf bɛ mɪɪɛ
'ʔoma jɛʃlɔ:fɛ ʔɪf vɔɔ 'zɪpt͡se:n jɔ: ʔʊn_ɛ mɛ hatɛ dan fɛ'ʔaɪnbat:at sɛ mɪf 'ʔafhɔɛlt ʔam
'ba:nhɔf ʔɪf kɔ:m 'alzʊ mem t͡sox ʔa:n ʔʊn: dɔ bɛn_ɪf ʔalzʊ 'ʔa:ngɛkʊmɛ mɪɪɛ 'ʔoma hɛt mɪf
ʔʊn mɪɪɛ 'ʔopa di han mɪf 'ʔafjɛhol han mɪf mɪm 'ʔaʊto nɔ hus jɛfa:vɛ t͡so mɪɪɛ 'ʔoma
han_ɪf ʔɪmɛ mʊtɛ jɛza:t ʔum:ɪɪ mʊtɛ zɛ'd_ɛmɛ mɛ jɔn t͡so dɛ mʊtɛ fɔ mɪf ʔɪf bɛn
'ʔopjɛva:sɛ t͡su ʔiɔ mʊtɛ t͡su za:v_ʊn t͡so dɛ ʔandɔkɛ 'ʔoma 'ʔoma ʔʊn da zɪn mɪɔ dan ʔal
zo bɛ dɛ mʊtɛ jɛfa:vɛ ʔʊn_a zɛ:t_ɛ mʊtɛ fɔɔ mɪf sɛ't sɛ hɛs tɛ hʊɪɛ ɪnɔɛ: han_ɪf:ɛza:t pɛs
tɛ so mɔ:t ʔunf mus jɛt͡s jɛt ʃlɔ:fɛ bɛʃtemp nɛ ʔʊf vɔ jɔ t͡svant͡sɪf:tɔn't ʔam ʃtɔk ʔʊɪɛ've:s
met t͡sox fɔn zy:t'ʔɛŋlant bɛs 'lɔndɔn bɛs kɔɛlɛ ʔʊn mem ʃɛf ʔʊn ʔalɛs 't͡svant͡sɪf:tɔn't ʔam
ʃtɔk ha_ɪf sat nɛ: ʔɛɪ bɛn:ɪt mɔ:t ʔɪf bɛn:ɪt mɔ:t ʔʊn da han zɛ mɪf nɔ hus jɛbɛa:t ʔʊn da
bɛn ʔɪf 'ʔɛnjɛʃlɔ:fɛ ʔʊn mɪɪɪ ʔandɛ 'ʔoma di bɛ ʔʊnz_ɛm hu:s vonɛ dɛ:t vɔɔ dɛ'hɛɪm ʔɛm
hu:s so ʔɪf:am:ɪf ʔalzʊ 'hɪnjɛla:t han jɛzat ʃɪf pɪn ja: nɪt mɔ:t ʔʊn bɪn dan 'tɔɔt͡sɛ:m
ʔɛɪɪt'van kɔ:t:ɔ'nɔ: fɔɔ ʔɛɔ'ʃɔɛpɔɪ ʔɛnjɛʃlɔ:fɛ vut vax vɔɔ dʊɪkɛl ʔʊn da
han_ɪf:ɛda:v_ʊm jɔdɛs vɛlɛ 'mɔ:ndas mɔ:d_ɪf vɪdɛ 'ʔaɛbɛɪdɛ ʔʊn da han_ɪf:ɛdax mɛɪɪ ʔɛt
ʔɛs nɔx dʊɪkɛl ʔɪf vɔ 'alzʊ fɛs ta'fɔn ʔɔvɛt͡sɔɪf ʔɛt ʔɛs mɔ:ndax mɔvɛ lʊɔp dɛ uɔ
ʔʊn_ɪf kʊmɛ su ʃpɛ't dat hɛd_ɛt bɛ mɪɔ ʔɪm lɛvɛ nɪt jɛɔvɛ ʔɛkɛntvohɪn t͡so ʃpɛ:t jɔ:v_ɛt
'ʔɛ:ntɪf nɪt vɛdɛ ʔɛn dɛ ʃol nɔx 'sɔnsvɪ mɔ:d_ɪt ɪf:pɔɪ ʔzɛm bɛt ʔʊn vɔ: ʔɛn dɛm:ɔmɛnt
toɔɪta:l ʔyve't͡sɔɪf ʔɛt ʔɛs mɔ:ndax mɔvɛ do hɛs fɛʃlɔ:fɛ du mʊs 'va:nɛnɪf:nɛɪ nɔ dɛ
'ʔaɛbɛɪt ʔɔn da ʔɛs mɪɪɛ 'ʔoma jɛkʊmɛ dɪ mɪf ʔɪmɛ vɛkɛ dɛ:t hu:t:at:an dad_ɪf 'ʔopʃtɔnd_ʊn
ʃnɛɪ ʃnɛɪ ʔʊn ʃnɛɪ jɛvɛʃɛ ʔɔn fɪk͡s_ʊn fɛ:dɪf ʔʊn vɛk ʔʊn ʔap ʔʊn tɛz_ʊn t͡ʃys ʔʊn_a hɛt:i nɔx
jɛza:t bɪs tu dan vɛkɛ bɛs tu dan ʔɛt kɔ:m ja: nɪt:so vɔ:t zo: ʔʊn dan han_ɪf mɪf ʔɪn dɛ bus
jɛzɛt͡s ʔɛ:dz_ɛ ʃtɔk mem buz_ʊn dan mɛt:ɛ 'ʃtɔ:sɛba:n bɛn_en dɛ ʃtat jɛfa: dat vɔ:v_ɔm
'bʊdɔɪfplats ʔɛn dɛ vɪfɪɔd va:kne ʃtɔ:s vɔ_ɪf dɔ jɛ'ʔaɛbɛɪt han vɔ: nɔx ʔɪn dɛ lɪɔ ʔʊn han
jɛdax mɛɪɪ vat ʔɛs dat fɔ nɛ bɛtɪ:b_ɔp ʔɛɪmɔl_en dɛ 'ʃtɔ:sɛba:n val_ɪf_ɛbɛ ti:f ʔɪnɛɪf
su fɛs ta'fɔn ʔyve't͡sɔɪk vɔ t_ʊvɔ mɔ:ndax mɔvɛ ʔɛt vɔɔ ʔave 'ta:t͡sɛɪɪf na'ty:ɪf 'sɔndax
ʔɔ:vɛnt nɔ'ma:l kan_ɪf dat ja:nɪt fɛt͡sɛlɛ val zɛ ʔal dan dɛɪkɛ dɛ: dɛ hɛt sɛ ni mi ʔal_ɔp tɛ
bɛɪ da han_ɪf jɛdax nɛ: jɛt͡s fɛɔs tɛ 'vɛkɪɪf bɛs hɪn ʔɛs jɔ_e'ja:l hɛs jɔ nɪk͡s t͡so fɛzy:mɛ
ʔʊn tan kɔ:m_ɛt mɪɔ na'tɔɪf tan dɔx ʔɛzu fɪl bɛtɪ:b_ʊn dɛ lɪɔ_ɔp dɛ ʃtɔ:s 'mɔ:ndax
mɔvɛjɛns vɔɔ jɛt jant͡s ʔandɔkɛs dɪ vɔɛn ʔazu ʔal_en 'ʔaʊsɛ:klaɪdɔɪ ʔʊn_ɪf:an ʔɛ'vɔsɛɪlʊɔt
ʔɔn da han_ɪf jɛda:x ʔʊn bɛn_ɛbɛ nɔx 'vɛkɪɪf ʔus dɛ 'ʃtɔ:sɛba:n 'ʔusɛɪtɪ:jɛ ʔʊn:ɔx
za:mɛ_nst tat vɔɛn hʊndɛt'fʊft͡sɪf mɛ:tɛ ʔodɛ hʊndɛt mɛ:tɛ dɛ vɪfɪa va:kne ʃtɔ:z_ɛɔp bɛn:ɔ
bɛs t͡so dɛ 'fɪɔma ʔɛn da han_ɪf mɪf 'alzo ti:f ti:f da'fɔn_ɔvɛt͡sɔɪf ja: ʔɛt ʔɛs ʔalzo
va'ʃaɪnɪf vɛɔkɪɪf 'ta:t͡sɛɪɪf 'zʊnda:x ʔɔ:vɛnt zo: ʔʊn bɛn dan ɛm vɔɔ vɪdɛ nɔ hus jɛfa:vɛ